ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM
ЧИСТА ЕНЕРГІЯ МАЙБУТНЬОГО

Енергетик

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКА АЕС НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Випуск 18, 12 травня 2022 року

МИ РАЗОМ!

Очікуючи на Перемогу

Напередодні Дня пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні представники адміністрації та профспілки відвідали учасника бойових дій Михайла Нестерука. Він зі своєю дружиною як і 8 десятиліть тому очікує на Перемогу.

Колись це вже пережили - кровопролитну війну, підступного ворога, жахливі звістки, втрати, руйнування, та, зрештою, довгоочікувану перемогу. Навіть у страшному сні не могли собі уявити, що війна знову прийде на рідну землю. Проте у 2014-му їхньому онуку довелося зупиняти її на сході України. Під час чергових відвідин представниками адміністрації та профспілки атомної станції йшлося не про далеку війну 80-річної давнини, а про ту, що увірвалася в наше життя 2,5 місяці тому. «Україна не збиралася воювати ні з ким і це бачить вся Європа, весь світ. І знають, хто розпочав цю війну. Той не керівник, хто розпочав війну. Це безглуздо. Так, як колись Гітлер, і йому так само буде», - пророкує Михайло Митрофанович.

Михайло Нестерук вторгнення нацистів зустрів 16-річним хлопцем. Коли звільнили рідну Вінниччину, вивчився на кулеметника й пішов на фронт. Воював на території Польщі. Брав участь у форсуванні річок Нарва та Вісла. Був поранений у боях у Східній Пруссії. Перемогу зустрів у госпіталі.

Подальше життя було пов'язане з відновленням та будівництвом на території однієї шостої суші. Нафтопереробний завод, відновлення Ташкенту після землетрусу, БАМ, будівництво міста енергетиків Ладижина. Своєю працею робили все, аби життя людей ставало кращим.

Закінчення на другій сторінці

Акція «Ветеран» триває

У Раді ветеранів атомної електростанції запланували видачу матеріальної допомоги до Дня пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. З метою запобігання скупченню людей, гроші видаватимуть на дому. Учасники бойових дій отримають по 700 гривень, учасники війни – по 500, діти війни - по 200 гривень. Це кошти, які працівники енергокомплексу щомісяця зі своїх заробітних плат переказують на рахунок ветеранської організації.

РОКОВИНИ

Дорогі колеги!

Україна відзначила День пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Українці тоді відзначилися на усіх фронтах та в усіх арміях антигітлерівської коаліції. Українська земля в той період стала одним з основних полів битви. Війна з нацизмом вартувала життя восьми мільйонам українців та представникам інших народів, які жили на нашій землі у той час.

Зараз Україна знову воює з підступним агресором, який демонструє світу нову версію нацизму – рашизм. Упродовж останніх десятиліть визначення перемоги у Другій світовій Російська Федерація перетворила на культ. Його метою стала пропаганда війни, звеличення над іншими народами, привласнення собі статусу «головного переможця». Проте жодна країна в світі не може претендувати на виняткову роль у перемозі над нацизмом. Перемога стала можливою завдяки титанічним зусиллям десятків держав та сотень народів.

Сьогодні в нашій громаді залишилось троє учасників бойових дій тих часів – Євгенія Лаврентіївна Пустовойт, Михайло Митрофанович Нестерук і Микола Михайлович Арташ.

Облога, окупація, полон, концентраційні табори, жорстокі бої у Другій світовій війні – всі її жахіття вони пережили зовсім юними людьми.

Ми безкінечно цінуємо жертву, яку поклало на вівтар боротьби з нацизмом те покоління. Його приклад надихає нас сьогодні на протистояння цинічному ворогу. Ми ніколи не були загарбниками, тож на нашому боці правда. Сьогодні ми, як ніколи, єдині у війні за свободу, демократію та європейські цінності. Разом переможемо!

Адміністрація
та профспілковий комітет
ВП ПАЕС

МИ РАЗОМ!

Очікуючи на Перемогу

Закінчення. Початок на першій сторінці

Гості з енергокомплексу зі свого боку запевнили, що сьогодні його колектив, як і весь український народ, також працює заради добробуту країни та перемоги. «Ми зараз всім трудовим колективом робимо все, аби наші війська отримали таку довгоочікувану перемогу. Ми боремося за свою землю. І ради того, щоб ви свій ювілей сторічний відмітили в незалежній і мирній Україні», зазначив голова первинної профспілкової організації ВП ПАЕС Сергій Снітков.

73 роки вони разом. Виховали трьох дітей, раділи успіхам онуків та правнуків. За час подружнього життя все стало спільним. Плани, мрії та бажання, яке озвучила Олена Семенівна: «Це бажання всіх людей. Ми вже все бачили. І все пережили. І Михайло після поранення півроку лежав в госпіталі. А от попри все ми живемо і ще хочемо дочекатись Перемоги, яка обов'язково буде».

Оксана ТОРГАНОВА

З перших днів війни

Патріотична родина Самчинських з перших днів війни активно долучилася до волонтерського руху.

Незмінний керівник і тренер зі спортивних бальних танців, депутат обласної ради Людмила Самчинська координує роботу волонтерського центру «Берегиня», її старший син Олександр – працівник атомної станції - організовує придбання і доставку необхідних речей нашим воїнам. Долучився до благородної місії і його молодший брат Сергій. Сергія Самчинського теж знають добре у нашому місті, як педагога зі спортивних бальних танців, так і заслуженого спортсмена. Наразі він мешкає у США і разом зі своєю партнеркою, теж нашою землячкою, Юлією Бесараб є чотирикратним чемпіоном США серед професіоналів зі спортивних танців та срібним призером Чемпіонату світу.

Сергій і Юлія особистими коштами та грошима, які зібрали їхні американські учні, постійно допомагають нашим військовим у придбанні необхідного спорядження та амуніції.

На допомогу українській армії родина Самчинських вже спрямувала більше мільйона гривень. Значна частина цих коштів надійшла саме від Сергія Самчинського і його вихованців зі США.

Окрім тепловізорів, рацій, біноклів, касок, павербанків, військового одягу та взуття найвагомішим придбанням став квадрокоптер з тепловізором вартістю більше як 10 тисяч доларів. Квадрокоптер – дуже необхідна річ для ведення розвідки, каже Олександр Самчинський: «У військових, які захищають наше місто і нашу область, на жаль не було такої важливої штуки як квадрокоптер з тепловізором. Простими словами, вночі вони були «сліпі». До мене звернулись розвідники і ми виконали їхнє прохання. Це насамперед безпека нашої атомної станції!»

Сергій Самчинський каже, що наразі планується придбання повністю укомплектованого безпілотника, який конче необхідний українському війську і який вдалося знайти в Канаді. Залишилось – зібрати на нього кошти і переправити в Україну.

Оксана МІСЮКЕВИЧ
Фото з архіву сім'ї Самчинських

МИ РАЗОМ!

Вода для миколаївців

Три тижні Миколаїв потерпає без води. Допомогти мешканцям обласного центру вирішили підприємці селища Костянтинівки та села Бузького Южноукраїнської територіальної громади. Власники магазинів «Південний» та «Brooklyn», товариств «Інтекс-Агро» і «Агро-Альянс» зібрали гроші та придбали воду. «Місто-герой Миколаїв! Ми пишаємося вашою відвагою, вашим патріотизмом, всім, що ви робите для нас і для України. Ми, жителі Костянтинівки та Бузького, чим можемо, хочемо вам трохи допомогти», - каже власниця магазину «Південний» Наталя Трущенко.

Адміністратор ПП "Агро-Альянс" Юлія Коклєва, власники магазину "Південний" Микола та Наталя Трущенко

Підприємці зібрали п'ятнадцять тисяч гривень та закупили три тони кривоозерської води. У понеділок, другого травня, вантажівка з водою приїхала до Костянтинівки. Витрати з доставлення безпосередньо до обласного центру взяв на себе Микола Трущенко. Вирішили, що благодійну допомогу нададуть адресно: у перший пологовий будинок та військовий підрозділ, що захищає Миколаївщину.

Галина НАЗАРОВА
Фото автора

Допомога спілчанам

4 травня до Чорнобиля відправлено понад дві тони вантажу гуманітарної допомоги для тих, хто працює у цьому місті. Акція зі збору гуманітарної допомоги, ініційована Організацією молоді, тривала тиждень.

Допомоги потребували працівники Чорнобильської зони відчуження, адже після перебування у місті російських військ готель та багато виробничих приміщень залишились не лише без вікон, води та світла, а й без елементарних умов для проживання та роботи. Відправляли будматеріали, інструменти, продукти харчування, засоби гігієни, питну воду, постільну білизну та інші приналежності. Їх збирали щодня у Палаці культури. Щодня тут чергували представники організації молоді, приймали допомоги, здійснювали її облік, сортування та пакування. На заклик допомогти тим, хто через війну опинився в скрутному становищі, відгукнулися не лише працівники ВП ПАЕС, а й мешканці міста.

За словами очільника первинної профспілкової організації ВП ПАЕС Сергія Сніткова, до акції традиційно долучились благодійний фонд «Миротворець» (зокрема очільник Петро Форостяний та його помічники зі складу автотранспортного господарства ВП ПАЕС), волонтерський центр «Берегиня» та логістичний штаб народного депутата Артема Чорноморова.

Що ж стосується допомоги для міста Жовті Води, то було вирішено, що раціональніше виділити гроші. За словами Сергія Сніткова, Атомпрофспілка ухвалила відповідну постанову. Враховуючи те, що з постачанням у Жовтих Водах проблем немає, можна буде закупити найнеобхідніше на місці. Працівники основного підприємства міста - Східного гірничо-збагачувального комбінату - невчасно отримують заробітну плату, тож не можуть надати допомогу переселенцям, яких наразі в Жовтих Водах, як і в усій Дніпропетровській області, дуже багато.

Це вже друга акція на допомогу спілчанам. На початку квітня проводилася акція зі збору вантажу для Славутича та Енергодара. У ці міста з Южноукраїнська було доставлено 5 та 12,5 тон гуманітарки відповідно.

Оксана ТОРГАНОВА

ДЕПУТАТСЬКИЙ КОРПУС ЗА РОБОТОЮ

26-та сесія міської ради

На 63 питання 28 депутатів та 4 години роботи. Це коротка статистика чергової сесії Южноукраїнської міської ради. Засідання відбулося 5-го травня.

Порядок денний чергового засідання міг бути ще більшим, однак, декілька проєктів з розгляду зняли. Серед них і той, що стосувався преміювання міського голови. Аргументація - документ не пройшов законного строку оприлюднення. Тож міському голові довелося змиритись з тим, що питання з його преміюванням вирішуватиметься наступного засідання, а щоб ситуація не повторилася, з'явилося протокольне доручення. Ним обов'язки з підготовки рішень про преміювання очільника міста поклали на кадрову службу.

Під час обговорення порядку денного до нього також включили проєкт щодо виділення коштів з міського бюджету на виконання депутатських повноважень, а питання №40 «Про виконання будівельних та ремонтних робіт у період воєнного стану» перенесли наостанок.

Перед тим, як перейти до відпрацювання запланованого, підтримали звернення, адресоване прем'єр-міністру Шмигалю. Воно стосувалось роботи казначейської служби в умовах воєнного стану. Ініціював звернення депутат міської ради Олександр Миронюк: «На сьогодні, відповідно до пункту 19 Порядку виконання повноважень Державною казначейською службою в особливому режимі в умовах воєнного стану, органам місцевого самоврядування обмежено можливості забезпечення стабільного фінансування об'єктів житлового фонду громади, які потребують витрат міського бюджету, що негативно впливає на стан інфраструктури територіальної громади та може привести до технічних наслідків: аварійного стану ліфтів в житлових будинках, занедбання житлового фонду громади, зриву підготовки мереж до опалювального сезону та інших». Депутати вважають, що запобігти негативним наслідкам такої ситуації, допоможе розширення списку дозволеного фінансування у воєнний час. До нього запропонували включити виконання ремонтно-будівельних робіт з реконструкції та капітального ремонту об'єктів, систем та мереж, які забезпечують стабільне функціонування житлового фонду.

Олександра Миронюка на трибуні змінила Олена Петрина. Реагуючи на звернення родички нашого загиблого земляка Андрія Боднарчука, голова депутатської комісії з прав людини та законності наголосила на необхідності актуалізації Порядку надання допомоги на поховання загиблих. «До мене, як до голови комісії по законності і депутата, звернулася двоюрідна сестра загиблого Андрія Богдановича Боднарчука, поховання якого відбулося 4 квітня 2022 року. Вона висловила свою подяку воєнкому щодо організації поховання її брата, а також Чорнію Олександру Олександровичу і розповіла мені про питання, які на сьогоднішній день нашою громадою не вирішені. Мова йде про те, що невдосконалено Порядок надання допомоги на поховання загиблим. Оскільки він розроблявся саме для воїнів АТО, у переліку документів є такі, що на сьогоднішній день не зовсім відповідають тим, які повинні надаватися при похованні загиблих під час війни. Тобто, питання полягає в чому, до сьогоднішнього дня, вже місяць, як людину поховали, а його мати не отримала допомогу на поховання», - зауважила Олена Петрина. Коментуючи цю інформацію міський голова назвав її спекуляцією. «Мені дуже соромно, чути з трибуни такі речі. Це не до кінця перевірена інформація і те, що на цьому спекулюють, дуже боляче», - зауважив Валерій Онуфрієнко. Щоб відповісти очільнику громади шансів депутати майже не мали. Ледве домоглася слова Антоніна Мартинко, яка запропонувала починати кожне засідання міської ради із вшанування пам'яті про загиблих земляків.

Перейшовши до порядку денного, першим розглянули та одноголосно підтримали питання щодо затвердження детального плану земельної ділянки, що міська рада викупила під кладовище. На цій території зможуть знайти спокій майже 7 тисяч южноукраїнців. Також буде збудовано капличку, облаштовано місце для проведення траурних церемоній, паркувальні місця та майданчик для збирання сміття.

На ще одній земельній ділянці нашої територіальної громади, детальну розробку плану якої дозволили місцеві парламентарі, вирощуватимуть лаванду. Ця діяльність дасть ОТГ, як мінімум, 10 робочих місць.

Пройшовши низку «земельних» питань, зупинились на одному освітянському. Це рішення стало наслідком реформи, яку нині провадить держава. Відповідно до закону «Про освіту», прийнятого у 2017 році, в Южноукраїнську зміниться тип та назви навчальних закладів. Замість чотирьох шкіл та однієї гімназії діятимуть одна гімназія та чотири ліцеї. «Сьогодні картинка у нас наступна: відповідно до кількості набору дітей, перша школа з першого вересня стає гімназією. Вона не може сьогодні набрати в 10-11 клас, дітей не вистачає. Друга, третя, четверта і гімназія поки що залишаються ліцеями», - доповів начальник управління освіти Южноукраїнської міської ради Юрій Сінчук. До гімназійного типу, тобто з дев'ятирічним строком навчання, також віднесуть школи Костянтинівки та Іванівки. Отримати повну середню освіту діти цих навчальних закладів зможуть у Южноукраїнських загальноосвітніх закладах, що матимуть статус ліцею.

Щодо статусу депутата, то його поки що зберігатиме і Людмила Дзюбенко. Її заяву про складення повноважень депутата міської ради за власним бажанням колеги відхилили. Аргументація – якщо люди довірили, потрібно працювати. Поки ж Людмила Дзюбенко ще залишатиметься депутатом міської ради, вона може скористатись правом використання коштів на виконання депутатських повноважень. Так зробили 23-є колег місцевої депутатки.

На 26-ій сесії южноукраїнського парламенту їм було виділено 292 тисячі гривень. «Із них по галузі соціальний захист – 45 висновків на 212 тисяч гривень. Це 8 матеріальних допомог на лікування на 158 тисяч гривень та придбання постільної білизни для комунального закладу «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей» 44 тисячі. По галузі житлово-комунального господарства – чотири висновки на 80 тисяч гривень», - проінформувала начальник фінансового управління Тетяна Гончарова. Скористатися цими коштами обранці громади зможуть лише після узгодження з виконавчим комітетом. Цього вимагають умови воєнного часу, а от рішення щодо виконання будівельних та ремонтних робіт, а точніше їх призупинення на період воєнного стану, члени дорадчого органу довірили приймати депутатам міської ради. «Відповідно до даного проєкту рішення, пропонується призупинити у період воєнного стану виконання робіт з проєктування та підготовки проєктування, реконструкції, ремонтів капітального та поточного характеру за об'єктами, на виконання яких передбачено кошти в бюджеті Южноукраїнської міської ради територіальної громади на 2022 рік за відповідними програмами. Крім виконання капітальних ремонтів ліфтів», - прокоментувала проєкт рішення головний фінансист міста.

Слід зазначити, що питання попередньо розглядалося на двох депутатських комісіях. Одна з них – постійна комісія з питань будівництва більшістю голосів проєкт рішення погодила. Комісія ж з питань бюджету запропонувала його виключити з порядку денного, як такий, що суперечить інтересам громади. Слово тримав очільник комунального підприємства «Теплопостачання та водоканалізаційне господарство».

«Зима все одно прийде, її ніякими розпорядженнями не відмінити. Тому, наше головне завдання до зими підготуватися. На сьогоднішній день, ми маємо можливості підготувати до зими силами підприємства лише невеликі об'єкти. По великим підприємство не потягне ні на фізичному рівні, ні на законодавчому», - наголосив т.в.о директора КП ТВКГ Дмитро Судаков. Серед найкритичніших об'єктів Дмитро Судаков назвав ТРП-6 та 4, теплові мережі, що ведуть на Набережну Енергетиків, КНС-3.

Депутати, які дотримувались думки про призупинення робіт з проєктування та виконання некритичних ремонтів, пропонували шукати компроміс. Їх варіант – фінансувати найважливіші напрямки, а там де можна, зачекати. «Я можу пояснити свою позицію. 24 лютого у нас, на жаль, розпочалася війна. Вона триває донині, але деякі керівники управлінь, судячи із сайту Прозоро, живуть двадцять третім лютим, а то й першим. Вони включають дитячі майданчики, ще щось. Я розумію, вони також потрібні. Проєктні роботи, які коштують там за мільйони гривень. В той же час, у нас територія вдягається на кошти благодійників. Я вважаю, що треба якось перебудовуватись. Ми все відбудуємо, в нас все буде добре, але нині треба зменшити апетит. Зараз навіть не дуже зрозуміло, що до кінця року буде з бюджетом, чи буде взагалі чим виплачувати людям заробітну плату», - намагався достукатися до колег депутат Вячеслав Губа. «Я особисто впевнений, що після того, як закінчиться війна, а вона рано чи пізно завершиться, ціни в нас будуть зовсім інші. Відповідно, нам буде потрібно витратити кошти на розробку проєктно-кошторисної документації зараз, а потім іще раз. Для того, щоб перерахувати ціни на нові матеріали, нові зарплати і т.д. Чи доцільно витрачати ці кошти зараз, щоб потім плати знову», - доповнив колегу депутат Олександр Стоянов.

До опонентів депутатська більшість не дослухалась. Проєкт рішення щодо призупинення виконання підготовчих робіт, а також реконструкції, ремонтів капітального та поточного характеру не набрав достатньої кількості голосів.

Під завісу чергової сесії парламентарям повідомили про постанову апеляційного адміністративного суду, яким визнано протиправним та скасовано розпорядження Южноукраїнського міського голови «Про звільнення начальника відділу правової роботи Южноукраїнської міської ради та її виконавчого комітету Сергія Миськіва». Суд поновив його на роботі та постановив стягнути на користь позивача майже 153 тисячі гривень середнього заробітку за час вимушеного прогулу. Їх доведеться сплатити з міського бюджету.

Ірина ПАВЛОВА

ТВОЇ ЛЮДИ, АЕС!

Завжди разом

Вони познайомилися у найніжнішому віці, коли обом було десь по 14 років. З Дачного, що під Одесою, приїздили зрання по буднях приміською електричкою на навчання, довго йшли з вокзалу ще порожніми одеськими вулицями, розмовляли, милувалися містом. Спочатку до свого училища завертав Олександр, далі – до свого – Валентина. Спливали роки, він - після служби в армії захистив дипломи у технікумі, в інституті, об'їздив пів країни, налагоджуючи автоматику на підприємствах харчопрому, вона – закінчувала інтернатуру в медичному. 79-го року вони стали сім'єю. Олександр і Валентина Карасьови. Тепер у нашому невеличкому місті їх знають дуже багато людей. А опинилися вони у містечку на бузьких схилах зовсім випадково: батьки Валентини побували тут проїздом і просто закохалися у степ, у комфортне, та наче іграшкове гарне місто, що виростало просто на очах, тож порадили дітям пошукати своєї подальшої долі саме тут.

Спочатку «на розвідку» приїхав голова сім'ї, знайшов роботу електрослюсарем у «Південенергоремонті», згодом став майстром, та через декілька років, у 1990-му, перейшов працювати на атомну станцію, інженером до «першого» відділу.

2001 року Олександр Вікторович очолив відділ фізичного захисту, на цій посаді працював до 2013 року. Його робота була пов'язана з організацією реконструкції системи фізичного захисту. Добрими словами згадує герой нашої розповіді своїх колег - Віктора Долбишева та Аурела Ківеря, Людмилу Омельченко, Андрія Ільїнського, Івана Жебета: пліч-о-пліч довгі роки вони опікувалися забезпеченням фізичного захисту ядерних установок, ядерного матеріалу та джерел іонізуючого випромінювання, адже це завжди було однією з найголовніших завдань служби фізичного захисту підприємства. З 2013 року Олександр Карасьов обіймав керівні посади у службі фізичного захисту.

Колеги не жаліють теплих та вдячних слів, розповідаючи про Олександра Карасьова. Заступник генерального директора з фізичного захисту та режиму Іван Жебет зазначає: «Ми знаємо та поважаємо Олександра Вікторовича як ініціативного, грамотного, відповідального керівника, який завжди успішно справлявся з поставленими завданнями і досягав поставлених цілей. Він – відкрита та серйозна людина, уважний до альтернативних точок зору, орієнтований на розвиток та постійне удосконалення.

Під час своєї роботи у СФЗ Олександр Вікторович опікувався введенням в дію на АЕС нових систем комплексу інженерно-технічних засобів фізичного захисту, забезпечував контроль за ходом виконання будівельно-монтажних і пусконалагоджувальних робіт, введення в дію контрольно-пропускних пунктів, центрального та локальних пультів управління системи фізичного захисту та будівельних робіт периметру. Також забезпечував впровадження в систему фізичного захисту сучасного обладнання, яке було поставлено в рамках міжнародної технічної допомоги США та ФРН».

За високі професійні показники Олександр Карасьов нагороджений Грамотою ДП «НАЕК «Енергоатом», Нагрудним знаком «Відмінник атомної енергетики» та Подякою Міністерства енергетики та вугільної промисловості України.

Завжди поруч з чоловіком була його вірна супутниця Валентина. За розподілом після інтернатури вона влаштувалася до Арбузинської центральної районної лікарні. Молода лікарка вивчила напам'ять кожну вибоїнку по дорозі на роботу, адже три роки довелося їздити до Арбузинки автобусом. «Було багато роботи: познайомитися з усіма на своїй дальній, окраїнній, дільниці, скласти переліки ветеранів війни, хворих, діток, стареньких, тих, хто знаходився на обліку за станом здоров'я, вивчила і занотувала всіх», - розповідає Валентина Василівна. Але хотілося частіше бувати вдома, в маленькій квартирці, яку вони отримали, разом з коханим чоловіком та мамою, що частенько хворіла і потребувала догляду.

Наступним місцем її роботи став трест-майданчик будівництва. Там теж вистачало роботи – обійшла кожну дільницю, всі робочі місця, зробила аналіз профзахворюваності, з яким виступила перед керівництвом. Такий глибокий, творчий та чесний підхід був оцінений генеральним директором АЕС Володимиром Павловичем Фуксом, тож Валентині Карасьовій запропонували нове місце роботи – здоровпункт атомної станції. Далі ж, протягом майже трьох десятиліть Валентина Василівна працювала у цеховій службі лікарем -терапевтом. Завжди усміхнена і приязна, але водночас вкрай уважна до хворих, готова вислухати, порадити, призначити дієве лікування, та ще й порадувати добрим словом і дати надію на швидке одужання.

Наше місто подарувало сім'ї Карасьових затишок, сімейну злагоду та двох чудових діточок – сина Валентина і дочку Євгенію. Тут – їхні спільні друзі, їхня щоденність, наповнена любов'ю один до одного, до дітей, до життя, до тихих вечорів на дачі, де знайомі кожне деревце і кожен кущик, де кожна ягідка просякнута лагідним південним сонцем, і де вони сподіваються ще багато років зустрічати ясні світанки та проводжати теплі вечори разом протягом цього нового етапу їхнього життя – заслуженого відпочинку, на який вони пішли дружно і разом в один день.

Олена БОНДАРЕНКО

Фото з сімейного архіву Карасьових

ВСТУПНА КАМПАНІЯ - 2022

Обравши робітничу професію – обираєш своє майбутнє

Третій місяць, як життя нашої країни та всього світу змінилося назавжди. Україна почала жити по-новому - у стані війни, що значною мірою вплинуло на кожну сферу нашої життєдіяльності, зокрема, на освітню діяльність. Однак, попри всі найтяжчі труднощі, які виникли, ми продовжуємо плідно працювати на благо України і не втрачаємо жодної хвилини, спрямовуючи свої сили на розвиток освіти.

Державний навчальний заклад «Южноукраїнський професійний ліцей» плідно співпрацює з Південноукраїнською АЕС. Протягом освітнього процесу здобувачі освіти мають гарантовані можливості проходження виробничої практики на підприємстві з перспективою працевлаштування. Профорієнтаційні заходи розпочалися ще восени.

16 листопада 2021 року відбулася робоча зустріч керівництва ВП «Південноукраїнська АЕС» ДП НАЕК «Енергоатом» та адміністрації Державного навчального закладу «Южноукраїнський професійний ліцей» з метою подальшої співпраці та впровадження дуальної освіти на прикладі професії «Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування» у наступному 2022-2023 навчальному році. Це буде незвичайна навчальна група, яка буде навчатися за тристоронніми угодами Тож організація освітнього процесу буде мати особливості.

Державний навчальний заклад «Южноукраїнський професійний ліцей» оголошує набір здобувачів освіти на 2022-2023 навчальний рік

На базі 9 класів з отриманням повної загальної середньої освіти

Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування

Електрозварник ручного зварювання. Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах

Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів. Електрозварник ручного зварювання.

Кухар . Продавець продовольчих товарів

Муляр. Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій. Електрозварник ручного зварювання.

Термін навчання – 3 роки.

На базі 11 класів

Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів.

Продавець продовольчих товарів. Продавець непродовольчих товарів.

Термін навчання – 1,5 роки.

Навчання у ДНЗ «Южноукраїнський професійний ліцей» безкоштовне. Передбачено отримання стипендії, безкоштовно надається гуртожиток, працює їдальня.

На вас нас чекають за адресою м. Южноукраїнськ, пр. Незалежності, 37.

E-mail: dnz_yupl@ukr.net. Детальна інформація за телефонами 5-88-17 (приймальна директора), 5-79-19 (заступник директора з навчально-виробничої роботи Ірина Юрій, моб. 0973470226).

Енергетик
Газета ВП ПАЕС
Адреса: 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ, бул. Шевченка, 8а, ІЦ "Імпульс", 2 поверх
Тел.: (05136) 5-76-91
Тел.: (05136) факс 5-94-00
E-mail: smi@sunpp.atom.gov.ua
Реєстраційне свідоцтво №81 серії МК видане 30.V. 1994 р.
Читайте нас на www.sunpp.mk.ua
Відповідальна за випуск Бондаренко О.О.
Наклад 1000 примірників
Виготовлено в друкарні ВП ПАЕС
Розповсюджується безкоштовно